

[Taanquist]

ger er jo udelukkende aftaler mellem Forbundsrepublikken og Kongeriget Danmark.

Repræsentanterne for det danske mindretal i Sydslesvig og det tyske mindretal i Nordslesvig har under CSCE-parallellkonferencen i København udtalt sig til fordel for en ajourføring af mindretalserklæringerne fra 1955 og dermed rejst spørgsmålet, om den danske regering er villig til at optage forhandling med den nye fællestyske regering herom.

Svar (24/8 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er fortsat regeringens opfattelse, at såvel det danske mindretal i Sydslesvig som det tyske mindretal i Sønderjylland udfører et bemærkelsesværdigt folkeligt og kulturelt arbejde. For så vidt angår de mange områder, inden for hvilke mindretallene arbejder, henvises til svaret på spørgsmål nr. S 229 af 12. december 1986.

Det er også fortsat regeringens opfattelse, at dette arbejde udgør en af grundpillerne i det dansk-tyske forhold.

Mindretallenes rettigheder hviler på København-Bonn-erklæringerne fra 1955, og det er regeringens opfattelse, at disse erklæringer fortsat udgør et godt grundlag for beskyttelse af mindretallenes rettigheder.

Den forbundstyske regering har ved flere lejligheder givet udtryk for stor tilfredshed med den måde, hvorpå København-Bonn-erklæringerne har fungeret. Under CHD-konferencen i København i juni måned i år fremhævede udenrigsminister Genscher erklæringerne som et enestående positivt eksempel på en gensidig løsning af mindretalsforhold. Også fra dansk side har vi siden 1955 fastholdt de parallelle regeringserklæringer som et mønster til efterfølgelse andetsteds.

En forening af de to Tysklunde baseret på den forbundstyske forfatnings artikel 23 indebærer, at Forbundsrepublikkens hidtidige folkeretlige forpligtelser fortsætter uændrede og uberørte af foreningsprocessen som sådan, bortset fra de tilfælde, hvor forpligtelserne retter sig imod eller forudsætter eksistensen af et DDR. Forbundsregeringen har givet udtryk for, at man med Bonnerklæringen har påtaget sig en folkeretlig forpligtelse, der er godkendt af Forbundsdagen, og som kun efter aftale med Danmark vil kunne ændres eller ophæves. Kø-

benhavn-Bonn-erklæringerne folkeretlige status ændres således ikke af en tysk forening.

Spm. nr. S 1103

Til industriministeren (10/8 90) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren kommentere en skrivelse af 2. august 1990 fra Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke til Søfartsstyrelsen om DFDS-passagerskibes registrering i Dansk Internationalt Skibsregister?«

Begrundelse

Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke har tilstillet ministeren skrivelser til orientering.

Svar (22/8 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vedlægger kopi af Søfartsstyrelsens skrivelse af 20. august 1990 til Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, hvortil jeg henholder mig.

Bilag

I skrivelse af 2. august 1990 har Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke anmodet Søfartsstyrelsen om at tage stilling til lovligheden af, at rederiet DFDS' passagerskibe er blevet registreret i Dansk Internationalt Skibsregister.

I denne anledning skal Skibsregistret udtale følgende:

Ved begæring om optagelse i Dansk Internationalt Skibsregister afgiver rederen en erklæring om, at betingelserne i § 4 i lov om Dansk Internationalt Skibsregister angående skibets fart er opfyldt.

Ifølge lovens § 4 må passagerskibe, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister,

- 1) ikke transportere passagerer eller gods mellem danske havne
- 2) ikke gå i fart, der *overvejende* finder sted mellem danske havne og øvrige havne inden for et område, der i Nordsøen og Den Engelske Kanal begrænses af meridianen 3° vest og breddeparallelle 61° vest, og i Østersøen er breddeparallelle 58° nord. Fart til og fra havanlæg er undtaget.